

Ændringsforslagene som saadanne og Lovforslaget; men det er ikke min Hensigt ved denne Leilighed, efter hvad der er passeret, at gjøre nogen Indvending imod Forslagenes Behandling, jeg nævner dette kun for Følgernes Skyld, for Fremtidens Skyld, idet der jo nok kan være de Leiligheder, hvor det kunde være rigtigt at vaage noget strengere over Formerne end i nærværende Tilfælde, og man vil altsaa ikke af dette kunne udlede noget Præjudikat med Hensyn til, hvad der i al Almindelighed er rigtigt.

Ovesen: Efter den Form, Mindretallets Ændringsforslag nu have faaet, vil der jo altsaa være aabnet en Leilighed for det høie Thing til at komme til Afstemning over hvert enkelt Ændringsforslag for sig. Jeg skal da begynde med ganske at henholde mig til den korte Anbefaling, jeg ved 2den Behandling tillod mig at give de forskjellige Ændringsforslag, og dersom jeg ikke forstod det meget feil, eller helt misforstod, navnlig hvad den ærede Ordfører for Flertallet ved 2den Behandling særlig indvænte mod de af Mindretallet stillede Ændringer, fik jeg det Indtryk, at Hovedindvendingen var den, at Ændringerne i Grunden slet ikke passede ind i det oprindelige Lovforslag, egentlig gif sa meget udenfor, og for en Del bestemt udenfor dette Lovforslag om Underholdningsbidrag til uægte Børn. Jeg skal derfor i Diebliffet indstrænke mig til at sige nogle Ord i den Anledning, thi det forekommer mig dog, at denne Betragtning maade ikke er ganske holdbar, idet jeg synes, at der ogsaa i disse Ændringer er taget tilbørligt Hensyn til saa vidt muligt at rette paa dette Forhold og skaffe Underholdningsbidrag til uægte Børn. Hvad den første af Mindretallet foreslaaede Ændring angaar, at Lovforslaget skulde indeholde en ny Paragraf, eller at § 3 skulde affattes anderledes end i Forslaget, og at man skulde gaa til at give Børn aflede udenfor Ægtefæls samme Arveret efter Faderen som efter Moderen, da forekommer det mig, at det ikke kan siges at ligge aldeles udenfor Lovforslaget; thi efter den nu gjældende Ret er det dog udenfor al Tvivl saaledes, at naar en Barnefader dør og efterlader sig uægte Børn, saa har hans Bo aldeles ingen Forpligtelse overfor disse Børn, saa er al Underholdning fra Faderens Side dermed bortfalden, saa at selv om den rigeste Mand i Landet ved sin Død efterlader sig uægte Børn, er Barnet eller Moderen afstaaet fra at faae noget som helst Bidrag til Barnets fremtidige Underhold, og dette forekommer Mindretallet at være absolut uretfærdigt. Naar det nu

er saaledes, som Forholdet er her i Landet, at man ustraffet har Lov til at avle uægte Børn, saa forekommer det mig, at den aller-simpleste Forpligtelse, Samfundet kan forlange af disse Børns Forældre, er, at Børnene ikke maa falde Samfundet til Byrde, saa længe det er muligt for Forældrene selv at forsørge dem. Det er jo en betjent Sag, at Ægtefolk have — og jeg finder, det er rigtigt — en ubetinget Forpligtelse til, saalænge de kunne, at forsørge deres ægtefødte Børn; men jeg kan da ikke forstaa, at der skulde være nogen Rimelighed eller Billighed i, at Samfundet, Staten, Kommunen eller hvem det nu er, skulde have nogen større Forpligtelse til at forsørge Børn, der ere fødte udenfor Ægtefæls, end til at forsørge de ægtefødte. Jeg indrømmer, at dette Forslag fra Mindretallets Side er noget Ny, at det er en ny Regel, man foreslaar indført; men jeg trøster mig i det Stykke med, at det er da ikke altid saa, at det Nye, der foreslaas, er slet, og det Gamle godt. Naar det allerede i Danske Lov er bestemt, og maasse, hvad jeg anser for rimeligt, fra meget ældre Tider har været bestemt, at Slegfredsbarn har Arveret efter Moder og ikke efter Fader, kunde dette vel hænge sammen med den Betragtning, man i gamle Dage havde af Kvindens Retstilling i Samfundet, og mulig kunde det hænge sammen med, at Kvinden her i Landet fra gammel Tid heller ikke havde Arveret, idet der, naar hun ikke havde Arveret og derfor vel sagtens i Reglen heller ikke havde Formue, jo ingen Grund var til at berøve hendes uægte Børn nogen Arveret efter hende, idet man altsaa gif ud fra, at der Intet var at arve. Det er jo ikke mere end en Menneftaalder siden, at man ogsaa her til Lands havde den Regel, at Kvinde kun arvede halvt i Forhold til Mand, Noget, man først for en Menneftaalder siden kom bort fra, idet man bestemte, at Pigebørn skulde have samme Arveret som Sønner, og jeg skulde tage meget feil, om ikke den samme Betragtning maade før eller senere kommer til at gjøre sig gjældende overfor uægte Børn, saa at de faae samme Arveret overfor Fader som overfor Moder, og at fremfor alt Samfundet, saalænge Forældrenes Formue kan slaa til til at opdrage deres uægte Børn, ikke bliver bebyrdet med disse Børn. — Jeg tror, der kan siges noget Vignende om den af Mindretallet foreslaaede ny § 4, der jo gaar ud paa, at naar Faderen med Barnemoderens eller andre Bedkommendes Samtykke overtager den hele Forsørgelse af Barnet, saa skal han have Ret til at raade for, i hvilken Tro det skal opdrages. Det